

פרשה נצבים-וילך תשפ"ג

אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלה יכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל: טפכם נשיכם וגרף אשר בקרב מחגך מ חטב עץך עד שאב מימיך:

מכתב מאליהו

שני ימים של ראש השנה

הנה הזהר הקדוש מאיר את עינינו בענין זה. איתא שם (פינחס רל"א):
"תנו, ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו, יום ביומו מאי היא?
אלא, הני תרין יומין דר"ה. אמאי תרין יומין? בגין דאינון
תרי בי דינא דמתחברין כחדא, דינא עילאה, דאיהו קשיא,
בדינא תתאה דאיהו רפיא; ותרזייהו משתכחי". (תירץ הזהר:
כיון שהם שני בתי דין שמתחברים כאחד, דין עליון, שהוא
קשה, עם דין תחתון, שהוא רפה; ושניהם נמצאים).

והנה גדר יום ראשון של ראש השנה — דינא קשיא, דין הפנימיות
— הוא דינו של הצדיק עצמו שנמצא תחת ההשגחה הפרטית; וזהו "דינא
עילאה" המוזכר בזהר, וכן ענין סוד הנשמות המובא בכתבי האריז"ל — גדר
פנימיותו של האדם. וגדר יום שני הוא דינו של ה"כלי" לפי מבט ההשגחה
הכללית. ודין זה הוא "רפיא", כי זכויות מועטות יותר נדרשות כדי לזכות
להיות כלי לצדיק מאשר לזכות בדין בזכות עצמו. וזהו "דינא תתאה" —
דין בבחינת החיצוניות — תיקון העולם עבור עבודת הצדיק, סוד העולמות
כדברי האריז"ל.

בראש חודש אלול, היה הסבא מקלם נוהג לתלות מכתב על
דלת הישיבה בקלם — ידעו לכם, שחודש אלול, כמוהו כאדם
שנכנס למדבר שורץ חיות טורפות. הדרך היחידה לעבור את
חודש אלול בשלום, זה רק אם מצטרפים לשירה. בשירה,
הציבור מוגן."